

Selvfølgelig er der visse Sundhedshensyn, som skal tages, men der ud over tror jeg, det er urigtigt at fastsætte saa skarpe Bestemmelser. I øvrigt er det Spørgsmaal, som man kan forhandle videre om i Udvalget.

Bestemmelsen i § 9 om, at Politiet og Landbrugsministerens Tilsynsførende samt vedkommende Embedslæge og Dyr-læge, altsaa mange forskellige Autoriteter, til enhver Tid har uhindret Adgang til de her nævnte Virksomheder, finder jeg ogsaa lidt uheldig. Selvfølgelig skal den, som fører Tilsyn paa Statens Vegne, til enhver Tid have fri og uhindret Adgang; men derudover at give fri Adgang til mange forskellige Personer er ikke nødvendigt.

Jeg er, kort sagt, ved at gennemlæse Lovforslaget og Motiverne ikke blevet overbevist om, at en saadan tvungen Statskontrol er nødvendig, jeg nærer i saa Henseende stærk Tvivl; i alt Fald tror jeg, at hvis det foreliggende Lovforslag skal gennemføres, vil det være ganske nødvendigt at ændre adskillige Bestemmelser. Men alt i alt kan jeg sige, at vi fra Venstres Side er villige til at medvirke til en hurtig, velvillig og grundig Udvalgsbehandling.

Simonsen: Det er et for Befolkningen meget vigtigt Spørgsmaal, det høje Ting her skal beskæftige sig med, nemlig et Spørgsmaal om Beskyttelse for Forbrugerne med Hensyn til et meget vigtigt Næringsmiddel, og det er et Spørgsmaal, om Beskyttelse for særlig den daarligst stillede Del af Befolkningen i Byerne og paa Landet, den Del af Befolkningen, som fremfor andre er nødsaget til ved Indkøbet af Fødemidler at tage Hensyn til Billigheden. Kød- og Mælkekontrol er et meget vigtigt Led i Kampen mod Tuberkulosen; naar denne Kamp er ført med saa stort Held, kan man vistnok tilskrive de senere Aars Lovgivning angaaende Kødkontrol en ikke ringe Del af Æren derfor. Nu er vel Forholdet det, at vistnok de fleste vil være med til at have en Kontrol, at man anerkender Kontrollens Nødvendighed og er paa det rene med, at Frihed paa dette Omraade ikke er tilraadelig; men saa snart man vil spørge, hvorledes Kontrollen skal være, bliver der straks Unighed, saa er der fra en vis Side, antagelig af økonomiske Hensyn, en Bestræbelse oppe for at faa Kontrollen saa lempelig, d. v. s. saa ringe, som muligt.

Der er imidlertid ingen Tvivl om, at

vi en Gang maa komme til en samlet Landskødkontrol, og at denne Kontrol bør være saa ensartet som muligt. Det foreliggende Forslag er et Skridt derhenimod, ganske vist kun et lille Skridt, men det er jo muligt, at Lovforslaget paa sin Gang gennem Rigsdagen kan blive forbedret og forøget. Hvis man skulde gennemføre Idealet, burde man kun have een Klasse Kød i Handelen, nemlig det Kød, der nu svarer til 1ste Klasses Kød, altsaa en fuldkommen sund Vare, som kunde anvendes overalt og paa den Maade, man selv ønskede. Dertil kan man neppe komme i Øjeblikket, foreløbig maa man sikkert beholde Inddelingen, som den er, og lade det sanitært set mindre gode Kød af lokalt eller partielt syge Dyr komme i Handelen, idet man giver det 2den Klasses Stempel.

Man er vistnok ikke altid klar over, hvad 1ste og 2den Klasses Stempel paa Kød betyder. 1ste Klasses, altsaa blaåt Stempel betyder, at Kødet er af absolut sunde Dyr, at det kan spises endogsaa i raa Tilstand, uden at man løber nogen Risiko, naar man da ikke har ladet Kødet blive for gammelt, saaledes at det efter Slagtingen er blevet befængt med Toksiner. 2den Klasses Kød betyder med den nuværende Kødkontrol, hvor der kun er Tale om en Sanitetskontrol, at det er Kød af et Kreatur, der ikke har været helt sundt, som har haft Sygdomspartier, der imidlertid har været saa lidt udviklede, at Sygdommen formenes ikke at have forplantet sig i Muskelvævet i den Grad, at Kødet helt bør kasseres. Men 2den Klasses Stempel betyder altsaa, at Publikum advares, og at det tilraades at gennemkoge eller gennemstøge 2den Klasses Kød i tilstrækkelig Grad for at være sikret imod at faa sundhedsfarlige Næringsmidler at spise. Dette er man vistnok ikke altid klar over, og Erfaringen viser, at selv naar Købere af 2den Klasses Kød virkelig mener at gennemkoge det, sker det ikke altid. Der skal en langt stærkere Varme til, end Folk i Almindelighed aner, for at ophede Kødet saa stærkt, at enhver Sygdomsspire inde ved Benene er dræbt; det lykkes ikke saa nær altid. Der hersker i det hele taget en mærkelig Letsindighed paa dette Omraade, man har ikke Blikket aabent for hvilke Farer der truer ved Nydelsen af Kød, der ikke hidrører fra sunde Dyr. Man ræsonnerer altfor ofte saaledes, at alt Kød er Hø, og saa er det for Resten ligeegyldigt, hvilken Tilstand det er i.

Nu skal man altsaa til at beskæftige